

Rábel Zsófia

Mielőtt

Most várnom kell, és ez nehéz –
tűvé tettem magamért a házat,
hátha olyan egyszerű a válasz,
hogy kanalat a fiókban találsz,
ruhát a dróton, ha ott szárad, de
magamra nézek, és kérdőjel a váll,
hívás nélkül tágul a méh, és cserepesre
száradt a száj, miközben válaszra szomjaz –
hogy lesz-e idő, amikor magába olvaszt az,
ami lehetne. Hogy lehet-e szív és gerinc,
ami megtart, mielőtt véget érne bennem
a zuhanás.

71. oldal

